

مردم ایران! با تمام نیروی خود و با تسلیم به همه شیوه‌های مؤثر مبارزه، توطئهٔ تبهکارانه شاه و امپرالیسم را در هم شکنید و این نبرد بسیار دشوار و پر افتخار را به پیروزی قطعی برآوردید!

شماره دویست و نوزدهم

اول دی ۱۳۵۷

مقصر اصلی شاه است

رژیم ضد ملی شاه برابر پرتوگاه نیستی قرار گرفته و جاییش بدلست و پا آتاده اند. در حالیکه از پیکر و تجدید نهاد مردم ایران خود می‌چگدا می‌لغافن دولتی مدعاً می‌شوند که مشمول اختلال عظیمی که ایران را به بحران تاریخی کنونی کشانده تعبیری ها و هویداهای دیگر متصدیان امور بوده‌اند و گویا شخص محمد رضا شاه تعبیری ندارد. هدف اینست که شاه این مظاهرات و فلاکت مردم ایران را «تیرانه» و آن‌تیر ضربه خارج سازد... یا چنین «منطق» که آن‌تیر فراهم آمد. بدینسان طبقه کارگر به مؤثر توین نیروی اجتماعی کنندگان در سرنوشت حال و آینده کشور تبدیل شد.

کوش برای «بیرونی» محمد رضا شاه او سوی اهانت جدیدی نمود ایرانست. او این مردم انتظار دارند آنقدر «بی خبر» باشند که پس از پیش و پنج سال تعذر و کشان و قساد و چیلول محمد رضا شاهی هنوز هم با اباظل مذکور باور گشته و سارق اموال وقاتل اولاد و فروشنده وطن خود را شناخته باشند. او سوی دیگر کوش برای «بیرونی» شاه نیات امپرالیسم را فاش می‌سازد. روشن می‌شود که آنها حاضر نیستند دست از جان و مال مردم ایران برداشتند و رژیم محمد رضاشاهی را که آلت اجرای این سلطان اهربینی است از دست پنهانند. روزنامه فرانسوی «مان» چنین پیش از صراحت توشه بود: «اگر شاه: تواند ثابت را برای غرب تأمین نماید ایران خواهد داد که رژیم اوی ایلات اداره کردن ایران را ندارد. در ایصوصت پیرای و اشتگن باید این شوال مطرح باشد که چنین رژیم دیگر به چه درد می‌غیرد؟». نظر جهان امیرا لیستی در باره رژیم شاه و عمل پشتیبانی آن از این رژیم وا روشن تر و در عین حال گستاخانه تر از این دستگان بیان کرد.

ولی خوشبختانه مردم ایران به والیات وندگی دنباله در صفحه ۲

تفسیر هفتگی روزنامه پرس اودا در باره اوضاع ایران

روزنامه «پروادا» در شماره ۲۶ تابییر سال ۱۹۷۶ در تفسیر هفتگی خود در مورد اوضاع ایران زیر عنوان «امر داشتن» چنین می‌نویسد: «بنابراین که از هر ران می‌رسد اوضاع ایران همچنان مشتیست، در خیابان‌های تهران و دیگر شهرهای پرگش اکثریت این روزگارها از ازدواج و آزادی و امداد و برقراری همکاری با این اتفاقات می‌شود. درین حال گستاخانه تر از این تظاهرات پیش از این خبر روزنامه ایران از این حادثه سرگردان شد. روزنامه ایران خود در جنبش کنونی و طرح خواسته‌ای دنباله در صفحه ۲

همه کس قهرمان، همه جا پیکار!

مگو خام شهیدان چه؟ صفت رزم آوران چند است؟ سراسر خلق این کشور شهید آزرمود است. پهلوی ایلانی صلای کارگر با بانگ داشجو در آمیزد.

مگو شهر مبارز خواستگاری بزرگ کشور فضای هر کجا، در غرب یا شرق است؟ فضا هرجا کنون انسانیه از نیروی برق است. نه تنها مشهد و تبریز و تهران، کرد میدان است که روى با یاره و ایلام و بوشهر است و وزجان است. نمی‌لرید کسی هرچند قومان: تیرباران است.

غور من تویی ای خلق رزم آور! بجا کردی شکوه شاه را پامال و ننگش بر ملا کردی سرای عیش والا گوهران را پر پلا کردی.

برزم ای یهولان! اجوی سیاه نفت گلگون کن! طلسه کهنه را پیگشا و تدبیری همانون کن! و طوفانی بساط شوم دردان را دکر گون کن!

درین حلق را بیرا! لواح خصم واژون کن! کواه تو است تاریخ تو در این نیست تریبلی! اگرچه دشمنان را پروان، و پر خطر دنی دل افسانه ای بودی و از چیزی نترسیدی نرفتی زیر پل زور: رژیمی و رژیمی.

۱. س.

در پیام کمیته مرکزی حزب قوه ایران به کارگران، کارمندان و کلیه زحمتکشان از جمله این ازیزی از نقش طبقه کارگر، تهیماً یات ارزشی تاریخی و اصولی نیست. و شد سرمهای داری، بوده در سده اخیر که همراه با افزایش کمی پرولتاریا بود، سیمای جامده و آرایش نیروی ای اینست که میتواند نقش تعیین کنندگان در پی ریزی جامعه متوجه را پیش از پیش دکرگون ساخت. با افزایش بهم پرولتاریاهی صنعتی، یعنی پیشرفت و آگاهی‌ترین بخش طبقه کارگر مردم ایران، موجات رشد گفای آن تیر فراهم آمد. بدینسان طبقه کارگر به مؤثر توین نیروی ای اجتماعی کنندگان در سرنوشت حال و آینده کشور

و پیش از پیش دکرگون ساخت. با افزایش بهم پرولتاریاهی صنعتی، یعنی پیشرفت و آگاهی‌ترین بخش طبقه کارگر مردم ایران، موجات رشد گفای آن تیر فراهم آمد. بدینسان طبقه کارگر به مؤثر توین نیروی ای اجتماعی کنندگان در سرنوشت حال و آینده کشور

مردم

ارگان مرکزی حزب قوه ایران

مردم قهرمان ایران!

با اتحاد و تشدید مبارزه، توطئه خوبین استبداد و امپرالیسم را

در هم شکنید!

(اعلامیه کمیته مرکزی حزب قوه ایران)

تظاهرات و اعتصابهای اجتماعی و سیاسی کشته که سراسر کشور را فرا گرفته، «ریم لملت استبدادی محمد رضا شاه را پیش یسوی می‌برد.

روزی نیست که صد ها و هزارها مبارز می‌باشند.

و اما سوالی که اکنون باشد همه‌ها مطرح است این است که: چه باید کرد؟

این سوالی است که نیروی ای ایزویسیون مند شکن روز روز شدید قر می‌شود.

ریم در مجموع خود موظفند بدان پاسخ دهند.

زیرا اینست که با توجه به حق روز افغانستان پیش از این میزباند.

و اما سوالی که اکنون باشد شیخ زاده، شیخ زاده، همانشاد، قم، اهواز و دهها شهر

هر چهار گشوار را پردازد در آورده؛ مخفات خوبین

یکی بر تاریخ نسخن سلطنت مفتر و پهلوی می‌افزاید.

سر جهان به تبرد های قهرمانانه و جانبازانه مردم

ن علیه امپرالیسم و دست نشاند گان داخلی آن

و دینه تضیین می‌کردد.

و مردم ایران خوساست آنند که بسط نگین

نمی‌برچیده شود، یک دولت انتلاف می‌باشد

سرو کار آید که بیواند دکترانی و استقلال می‌باشد

تهران نا رسانی‌های جیش متأسفانه همچنان ادامه دارد.

خلق مبارز ایران امروز که روز تپکار، مردم

سلام را به دکبار اینشانه آغاز می‌بینند و زیر و زبری های

بابایات آزاد و همکانی تشکیل می‌دهند

اکدرویت قاطع می‌باشد که تهرانیانه

در عرضه پیکر ساخت و خوین با چشم غدار مکار

یله که گذاره اند و از هیچ‌گونه فکارهای و بازی مانیه ندارند، خواهان قبول بینای عین

وقای ریم که از حبایت پیاره امپرالیسم

و زیاد است، پایمال کردن ایندیگان تبریز حقوق

زاده‌ای دکترانی و تبدیل کشور به کشتارگاه

ههیستگی کمیته حزب کویست عراق به کمیته مرکزی حزب قوه ایران

در جهان نیروئی نیست که مردم ایران با چنین پایداری و قهرمانی

توانند بر آن فایق آیند

پنکار عزیز!

اکنون تزدیک به یکسال است که ایران جنی

تره خلق که پایه‌های تویی شاه را متوژل ساخته

ت امایه دارد، علی‌رغم قتلارهای کشته‌های بیرون

شاده ای ایندیگان تبریز است.

مشاهده می‌شود، در جهان این اعصابات همیوشنگی

و آگاهی طبقه زحمتکشان پیش از قوت

استه است، خلی وارد سازد.

این پیکار با دیگر شاهت می‌دهد که مردم

ل برای دست یافتن به آزادی، استقلال می‌باشد

رفت اجتماعی می‌باشد خوش آمده هر نوع فناکاری

نیروی نیست که مردم ایران با چنین پایداری قهرمانی

های خلق را که شیوه‌های پیشنهادی بروای می‌باشد

درود به طبقه کارگر پیکار جوی ایران که با مبارزات گسترده اعصابی خود، پیشایش جنبش اقلابی خلق قرار دارد!

دنیاله در صفحه ۲

